

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6028

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 7 OCTOMBRIE 1968

ZIUA RECOLTEI — sărbătoare a hărniciei și talentului poporului

Emoționanta adunare populară, prilejuită de prezența conducătorilor de partid și de stat, în frunte cu tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la festivitățile din Piața Obor

PE TOATE MELEAGURILE PATRIEI, DE LA TĂRMURILE MĂRII PÎNĂ LA OBCINELE MARAMUREȘULUI ȘI DIN MĂNOASA CIMPIE A BANATULUI PÎNĂ LA PODGORIILE IAȘULUI, ÎN SAȚE, LA ORĂȘE S-A DESFĂȘURAT IERI, 6 OCTOMBRIE, MA REA SĂRBĂTOARE A CULESULUI — TRADITIONAL PRILEJ DE TRECERE ÎN REVISTĂ A REALIZĂRII OR OBȚINUTE PE FERTILUL OGOR AL ȚĂRII. SĂRBĂTOAREA A DOBÎNDIT SEMNIFICAȚII DEOSEBITE PRIN PARTICIPAREA LA FESTIVITĂȚILE DIN BUCUREȘTI, DE LA HALELE OBOR, A CONDUCAȚORILOR PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU ÎN FRUNTE CU TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETARUL GENERAL AL C.C. AL P.C.R.

MOMENT DE CINSTIRE A OBICEIURILOR NO ASTRE STRĂVECHI, PREȚUTINDENI, MAREA SĂRBĂTOARE A RECOLTEI A ÎNSEMNAT NU NUMAI ZI DE BILANȚ A HĂRNICIEI MIRIFIC METAMORFOZATĂ ÎN URISA RETORTĂ A CIMPLULUI, DAR ȘI PRILEJ AL UNOR ENTUZIASTE ACTIVITĂȚI CULTURAL-DISTRACTIVE LA CARE ȘI-AU DAT ÎN TILNIRE CÎNTECUL, JOCUL ȘI VOIA BUNĂ.

Zile de octombrie, cumpăna toamnei... Peste ogoarele patriei noastre, peste dealurile cu podgorii și livezi a sunat ora culesului. Pregătite din însumarea științei cu hărnicia și iscusința tuturor celor ce muncesc pe ogoare — țărani cooperatori, mecanizatori, muncitori din întreprinderile agricole de stat, specialiști — rolurile bogate de cereale, fructe și legume și-au luat locul în imensul hambar al țării, în casele și la masa fiecăruia. Cornul abundenței s-a revărsat din nou cu generozitate — cu toate condițiile climatice vitrege din acest an — răsplătind eforturile tuturor celor care, în chemarea conducerii de partid și de stat, din mai și pînă în august au compensat prin muncile agricole etecuate, prin irigații, nevoile de apă ale plantelor. Ceea ce în toamna trecută, pe aceeași vreme, nu era decît cifră într-o planificare, o anticipare contabilă a ce va fi, o nădejde încă neîndeplinită, a devenit astăzi un îmbucurător bilanț încheiat, realitatea magazii și cramelor pline, a meselor îndestulate de roadele care au acoperit ogoarele noastre.

A fost un an bun; se pregătește altul și mai bun; cu acest bilanț, cu aceste perspective și hotăriri s-a desfășurat ieri „Ziua Recoltei”, sărbătoarea care a intrat de acum în tradiția tuturor locuitorilor satelor și orașelor patriei.

Un adevărat arc de triumf al recoltei

„Duminică 6 octombrie. Ca de fiecare dată în ultimii ani, miile de bucurăsteni s-au îndreptat spre Halele Obor. Continuându-se o tradiție, și în acest an, imensul loc comercial a fost ales ca estradă a desfășurării cuprinzătoarei sărbători populare a „Zilei Recoltei”. Orele 9. Doisprezece tulniceri și nouă corniști-vîntători vestesi în cele patru zări deschiderea sărbătorii recoltelor. Sînt de față conducătorii partidului și statului nostru soții la sărbătoarea recoltei. Cu ovații și urale, cu coșuri pline din rodul parfumat al toamnei, cu flori sînt întîmpinați tovarășii Nicolae Ceaușescu, cu

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarășii,

Dați-mi voie să vă adresez dumneavoastră, celor prezenți aici, întregii țărâni, tuturor lucrătorilor și specialiștilor din agricultură, cu ocazia „Zilei recoltei”, un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului României socialiste. (Aplauze).

Sărbătorirea „Zilei recoltei” prilejuește în fiecare an trecerea în revistă a activității desfășurate pe ogoarele patriei, a rezultatelor obținute în creșterea producției agricole, în

sporirea contribuției agriculturii socialiste la dezvoltarea avuției materiale a României, la bunăstarea întregului popor. (Aplauze).

Bilanțul acestui an este deosebit de semnificativ. Aceasta din mai multe motive. În primul rînd datorită faptului că activitatea în agricultură s-a desfășurat în condiții climatice nefavorabile. Am avut o primăvară cu secetă pronunțată. Cu toate acestea — datorită măsurilor luate pentru asigurarea intensă a bazei materiale de care dispunem, pentru lucrarea în cele mai bune condiții a pămîntului, pentru iriga-

rea unei suprafețe cit mai mari, datorită ajutorului acordat de clasa muncitoare pentru asigurarea mijloacelor necesare — putem face acum, la această sărbătoare, constatarea îmbucurătoare că recolta permite satisfacerea nevoilor de aprovizionare a populației, ale industriei cu materiile prime, precum și unele disponibilități pentru export. Rezultatele obținute dovedesc, de asemenea, că țărâna noastră, toți lucrătorii din agricultură fapt pentru care țîn să le aduc cele mai calde mulțumiri și să-i felicitez din toată inima. (Aplauze, urale).

Dar aceasta este numai o latură a problemei. Trebuie să spunem, tovarășii, că dacă am putut trece în condiții atât de bune peste greutățile acestui an, aceasta se datorește faptului că țărâna noastră, urmînd îndemnul partidului, a pășit pe calea cooperativizării, a unirii mijloacelor de producție și a eforturilor de muncă în puternice cooperative socialiste. Agricultură noastră cooperatistă permite dezvoltarea mecanizării și chimizării producției, folosirea unor semînțe de înaltă productivitate, aplicarea științei agrotehnice, obținerea unor recolte tot mai bogate, asigurarea în orice condiții a nevoilor economice naționale, creșterea continuă a contribuției agriculturii la dezvoltarea României socialiste. (Aplauze puternice).

Dacă ne gîndim la trecut, la anii cînd agricultura noastră era fărîmîtată, lipsită de mijloace mecanizate, de îngrășăminte, de ajutorul specialiștilor, ne amintim cu toții ce recolte slabe obțineam. Vă aduceti aminte că în anii 1946—1947 — cînd seceta nu a fost

mai mare decît în acest an — România era, practic, în situația de a nu avea ce mîncă. A trebuit să apelăm la ajutorul Uniunii Sovietice, pe care l-am primit în condiții bune, a trebuit să apelăm la import. Noi avem astăzi certitudinea, tovarășii, că anul acesta nu se vor mai repeta niciodată în România, ca agricultura noastră socialistă va putea asigura oricînd nevoile de hrană ale poporului, creșterea avuției noastre materiale. (Vii aplauze).

Rezultatele pe care le obținem se datoresc, tovarășii, și faptului că clasa noastră muncitoare, înfaptînd neabătut politica partidului de industrializare socialistă, asigură agriculturii mijloacele mecanizate necesare. Astăzi, pe ogoarele României socialiste lucrează peste 95.000 de tractoare — un tractor la 100 de hectare arabile. Este un lucru de seamă, tovarășii, la care cu douăzeci și ceva de ani în urmă, mulți nici nu îndrăzneau să viseze. Succesele remarcabile în înfostarea agriculturii realizate, ca urmare a politicii partidului, a eforturilor clasei muncitoare, își spun cuvîntul în creșterea producției agricole. Iată de ce doresc ca de „Ziua recoltei” să adresez minunatei noastre clase muncitoare — clasa conducătoare a României socialiste — cele mai calde felicitări pentru munca sa închinată înfloririi continue a României. (Aplauze, urale).

Se cuvine, de asemenea, să subliniem că progresul agriculturii, ca și al industriei, este rezultatul preocupării permanente a partidului pentru dezvoltarea științei și culturii în România, al aportului

Fotografiile: ION CUCU

1947 — cînd seceta nu a fost

SUB SCEPTRUL POETIC AL LUI EMINESCU

Festivalul național de poezie

„Mihail Eminescu”

Se conturase, am acum certitudinea, în conștiința artistică românească un dor: acela de a închina și poezii, vocii acestea interioare a vesniciei și spiritului care a răsunat neamului nostru încă deasupra leagănului său istoric de naștere, o sărbătoare în care să fie cinstite însemnele sale nobile cu care a însoțit timp de secole viața materială a poporului român. Dorul acesta s-a făcut împline. Festivalul național de poezie „Mihail Eminescu” deschis ieri, 6 octombrie la Iași, pe una dintre cele mai vechi și mai însemnate vetre culturale ale țării, este expresia faptică cea mai emoționantă a acestui dor. Alegerea colinelor Iașului, a străzilor, instituițiilor și împrejurimilor lui drept cîmp de slavă al poeziei, modul în care a fost concepută desfășurarea acestui festival, o dată cu deschiderea căruia poezii din principalele centre de cultură ale țării: București, Bacău, Cluj, Constanța, Oradea, Timișoara, Tg. Mureș etc. și-au închinat frunțile sceptrului poetic al lui Eminescu, sint, considerăm, sunetele cele mai de preț prin care corul contemporan al literelor își arată recunoștința față de contribuția acestui oraș la făurirea poeziei românești, ca expresie a deplinei unități spirituale a întregului nostru popor. Era în firea lucrurilor ca prima dintre năzuințele organizatorilor acestui festival, de altfel, în mod intim ale fiecărui participant, să fie aceasta de prețuire a unei atît de bogate tradiții a făuritorilor ei și a locului unde s-a făurit. Reconfruntarea cu această tradiție la Iași, pe însăși locul ei de izvor, confruntarea cu publicul ieșean, care o trece în rîndul amintirilor, numai din obștinută, pentru că de fapt, aici niciodată nimic nu a murit, va contura desigur semnificațiile sărbătorii de poezie la care participăm.

Festivalul este menit să devină, apoi, așa cum a reieșit și din emoționantele și entuziasmele cuvîntări ale tovarășilor Miu Dobrescu, prim-secretar al comitetului județean al P.C.R. Iași și Alexandru Husar, președintele comitetului județean pentru cultură și artă, țîtute cu ocazia festivității de deschidere în sala Teatrului național, confruntare a poeziei cu viața, un stimul al puterii Poetului capabil a fi prin harul său „primul care deschide gura națiunii sale” în timpul marelui mers al dezvoltării istorice, ritmat de tonurile cu sensuri sacre ale poeziei. Va mai fi desigur, acest festival, egal în țarie și cu nenumăratele momente în care poezii generațiilor contemporane se vor lega să împlinească cu credință și sinceritate, dorința României socialiste de a cînta. Se leagă fără discuție de sărbătoarea poeziei și confruntarea fraternă între poezii a acestei țări, confruntare în stare să sporească puterile fiecărui mesager al visului, să întărească gîndul înaripat al fiecărui poet dator să cristalizeze frîmțările spiritului în tiparele graului, să pregătească gîndul semenilor săi pentru clipa cînd științele, dăruind pentru aripi cosmice omenirii, Pămîntului, își vor putea confunda istoria cu marea și prin sine poeticul ritual al depunerii valorilor umanității în stele. Iată numai cîteva din simțămintele pe care reîntîlnirea poeziei cu publicul în prima ei zi, fie și numai sub forma pelerinajului spiritual către valorile creației eminesciene, condus cu pioasă competență de corul Filarmonei și artiștii Naționalului ieșean, a stăpînit inimile tuturor în prima zi a festivalului de poezie românească.

I. CHIRIAC

ÎN PAG. A 3-A

SPORT

Gura de oxigen

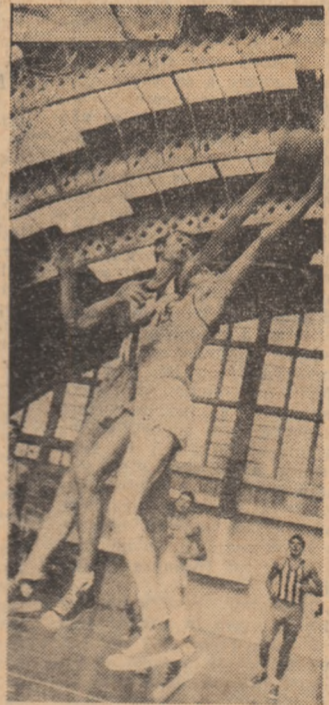
Fănuș Neagu

De ce nu vin spectatorii la meciurile de baschet?

Rugbi

Antrenorii „naționali” ne prezintă

lotul și calendarul internațional

caleidoscop

Prin 1945, mergeam la un excelent teatru de subsoal condus de Dina Cocea, pe scena căruia se jucau piese subtile, cu un public al său, credincios, devotat pînă la bizare, și o echipă de actori excelenți, o trupă cum cred că puține au fost în istoria Teatrului românesc de mai încoace.

Între acei subțilii roștiori de cuvînt mi se împusese un om masiv, cu o față lăisată, cu un mers cum numai la marele Jean Gabin am mai văzut, un bărbat pe stînci, cred, de 50 de ani, arătînd ca de 40, cu un farmec special, straniu. Nu spunea multe cuvînt, dacă-mi mai aduce bine aminte, juca pe un soț încernat, dar transmisiv o forță înversimilă și o durere ce mi s-a înfipărit adine în memorie. Era G. Storin. Numele acesta a

bătut toate afeșele și cărările țării, a strălucit vreme îndelungată și a cules furtuni de aplauze. Era un om modest, cît mi s-a părut, ne folosînd țam-țam-ul publicitar atît de jubitat de cabotini, în călăzirea decorului de

placilor sale mi se părea că umplu văzduhul sălii de o electricizantă emoție. Era frumos în sensul în care de puține ori acceptăm acest lucru în legătură cu bărbații nu o frumusețe de magazin, de manechin îmbă-

STORIN

EUGEN BARBU

carlon și lumini suptuse, spunea totuși frumos, adine, cu gravitate. Avea rostirea aceea perfectă a interpretului unice. Umplea spațiul și arunca în umbră tot ce-l înconjură, convingea fără efort, era degajat, stia să-și miște brațele cum puțin actorii o fac, făcîndu-le dinaintea re-

trînt în croiala mondenă a ultimului strigăt în stofă, el degajînd din ființa lui o siguranță, o putere fără măsură. Iradia, era imaginea fără obscurității a perfecțiunii și simplității. L-a văzut în Lear trăind parcă o dramă proprie, n-o să-l uite niciodată. Într-o piesă de

Gorki rupea de entuziasm baleoanele cu greutatea lui de a sta pe un pat de azil, făcea să se strîce palmele de cîte ori lăsa din regalul mirific al scenei.

Îmi este greu să-i fac elogii funerare, nu vreau să cred că ne-a părăsit. Te morții cei mai dragi mie nu l-am văzut niciodată privind neantului de sub pleoacă. Îi las să plece într-o grădina mare unde ne vom întîlni cu toți, reluînd discuții determinate sau apucîndu-ne, ca în cazul lui, să jucăm iar comedii și să primim și ris a vieții pierdute. În Cîmpiele eterne, trebuie să fie și o scenă pe care marele Storin o să o să declare, cu vocea lui teribilă, cele mai frumoase cuvînt ale omenirii.

ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT

ZIUA RECOLTII

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. 1)

Insufleţit al oamenilor deştinată, al specialiştilor care lucrează în diferitele sectoare ale economiei naţionale. Pentru noi este clar că fără aplicarea largă şi intensă a cuceririlor ştiinţei în toate domeniile activităţii economice şi sociale nu este posibil progresul nici în creşterea avuţiei materiale, nici în ridicarea generală a nivelului de trai material şi spiritual al poporului. De aceea, dorim ca la „Ziua recoltii” să adreseze intelctualităţii noastre, care împreună cu masa muncitoare şi ţărănească aduce o contribuţie deosebită la dezvoltarea noastră, care exprimăm aplicarea creatoare a îndrăgirii proletarietului la condiţiile concrete ale României, şi care uneşte eforturile tuturor celor ce muncesc din România, fără deosebire de naţionalitate, într-un tot unic, pentru progresul continuu al patriei. Partidul nostru comunist îşi îndeplineşte consecvent misiunea de forţă conducătoare a întregii societăţi, în procesul desăvîşirii construcţiei socialiste, îşi afirmă tot mai pregnant rolul îndrumător şi organizator al activităţii generale pentru edificarea economiei şi culturii orînduitei noi. În acest de ce merită ca, în loc de a se mulţumi, să adresăm tuturor comunistilor de la oase şi sare, organizatorilor şi desfăşurătorilor maselor populare, şi celor care lucrează în domeniul muncii, fără deosebire de naţionalitate.

noastre socialiste. Întreprinderile agricole de stat, care dispun de mijloace materiale însemnate trebuie să-şi folosească mai bine potenţialul, să obţină recolte mai mari, să reducă cheltuielile de producţie, să sporească aportul la creşterea fondului de stat de produse agroalimentare. Apresuccesele obţinute în întreprinderile agricole de stat, dar trebuie să subliniem că ele dispun încă de rezerve mari şi că este de datoria tovarăşilor care lucrează în acest sector important să ia măsuri pentru a valorifica mai bine mijloacele ce le stau la dispoziţie. Staţiunile noastre de maşini şi tractoare trebuie, de asemenea, să-şi organizeze mai bine activitatea, să acorde un ajutor şi mai intens cooperativelor agricole în executarea lucrărilor la timp şi de bună calitate, în amenajarea irigaţiilor ce se vor extinde tot mai mult în anii ce vin; ele trebuie să aducă o contribuţie tot mai mare la creşterea producţiei agricole în toate cooperativele.

Si, desigur, sarcini mari în înflorirea agriculturii noastre revin cooperativelor, care formează marea majoritate a celor care lucrează pe ogoarele patriei, care deţin cea mai mare parte a suprafeţei agricole şi arabilie a ţării. Cooperativele au rezultate bune, s-a vorbit şi aici de recolte mari de grâu şi de porumb obţinute în unele cooperative. Trebuie să spunem însă că cooperativele cu recolte atât de mari sînt încă puţine. Producţia medie pe ţară este aproape la jumătate de cea obţinută de cooperativele care au fost astăzi evidenţiate şi premiate aici. Trebuie intensificarea eforturilor pentru mai buna organizare a activităţii în cooperative; numai astfel se pot smulge pămîntului roade tot mai bogate, se poate asigura creşterea continuă a veniturilor şi bunăstării cooperativelor, creşterea avuţiei materiale a societăţii, aprovizionarea satisfăcătoare a populaţiei României cu întregul necesar de produse agroalimentare.

Rezultatele de pînă acum ne dau garanţia că s'î în puterea noastră să obţinem recolte tot mai bogate. Urez lucrătorilor din întreprinderile de stat, din S.M.T.-uri, ţărănimii cooperatiste, tuturor oamenilor muncii de la sare noi şi noi succese în activitatea lor, producţii agricole tot mai mari. (Aplauze prelungite.)

Este necesar, tovarăşi, să înţelegem că creşterea bunăstării ţărănimii noastre, ca şi a întregului popor, este strîns legată de sporirea continuă a producţiei de bunuri materiale. Aceasta este singura cale de asigurare a satisfacerii tuturor cerinţelor membrilor societăţii. În fiecare sat se văd semnele creşterii bogăţiei cooperative. Casele noi, aparatele de radio şi de televiziune, mobilia nouă, toate demonstrează că an de an nivelul de viaţă al ţărănilor creşte. Faptul că averea obştească a cooperativei se cifrează astăzi la 21 miliarde lei este o dovadă a forţei şi înălţimii cooperativei, a posibilităţii mari de care dispun acestea pentru creşterea producţiei. Nici un efort nu trebuie precupeţit pentru ca alături de masa muncitoare, să aducem şi de ţărănimii, lucrătorii din agricultură, o contribuţie tot mai mare la creşterea avuţiei materiale a României socialiste, la înflorirea patriei noastre, la ridicarea nivelului de trai al poporului. (Aplauze puternice.)

Cunoaşteţi rezultatele pe care le avem în dezvoltarea Industriilor. Trebuie să spunem, tovarăşi, că şi în acest an industria noastră socialistă îşi îndeplineşte cu succes sarcinile planului şi se pare că va reuşi chiar să le depăşească. Avem perspectiva că şi în industria şi în agricultură să îndeplinim în condiţii bune programul elaborat de Congresul al IX-lea pentru dezvoltarea economiei româneşti pînă în 1970. Tot ceea ce realizăm noi în dezvoltarea economiei întăreşte forţa economică şi spirituală a patriei. În acest fel ne îndeplinim în primul rînd obligaţiile noastre naţionale. Noi vedem ca una din îndatoririle principale ale fiecărui popor constructor al socialismului, ale fiecărui partid comunist aflat la guvernămînt edificarea noii orînduirii astfel încît ea să asigure o viaţă tot mai prosperă pentru toţi oamenii muncii, condiţii de afirmare deplină a personalităţii umane în toate domeniile de activitate. Numai în acest fel socialismul îşi va afirma pe deplin superioritatea, va constitui o chemare şi un imbold pentru alte popoare să-şi soarta în propriile mîini, să părăsească faşia societăţii fără exploatare, să-şi făurească destinul socialist. (Vii aplauze.)

Edificînd cu succes noua orînduire ne îndeplinim astfel şi una din marile noastre îndatoriri internaţionaliste, contribuind la creşterea forţelor socialismului, la sporirea influenţei sale în lume. În acelaşi timp, noi întărim continuu

colaborarea cu ţările socialiste. Această colaborare trebuie să demonstreze lumii superioritatea relaţiilor noi stabilite între popoare, spiritul de înţelepciune în opera de făurire a orînduirii socialiste. Internaţionalismul socialist se manifestă din plin numai atunci cînd această înţelepciune permite fiecărui popor constructor al socialismului să obţină succese tot mai mari în opera pe care o întreprinde în înflorirea patriei sale.

Noi dorim să ne aducem contribuţia la cauza generală şi pe calea militării ferme pentru întărirea relaţiilor de prietenie dintre ţările socialiste. Pornim de la premisa că o dată cu dispariţia claselor exploatare se creează condiţii pentru egalitatea deplină între oameni şi între naţiuni suverane. De aceea, relaţiile dintre ţările socialiste trebuie să asigure manifestarea din plin a egalităţii în drepturi, a independenţei şi suveranităţii fiecărui stat. Numai pe această cale se va afirma tot mai puternic sistemul mondial socialist, vor creşte forţa şi influenţa socialismului în lume, se vor înlăunţa cu adevărat principiile marxist-leniniste ale internaţionalismului socialist care îmbină în mod armonios interesele naţionale cu solidaritatea internaţională în lupta pentru pace, socialism, pentru progres. (Aplauze puternice, îndelungate.)

Am spus şi ducem o politică activă de întărire a unităţii ţărilor socialiste. Stim că deosebirile de păreri, divergenţele existente între ele sînt trecătoare; trebuie să acţionăm în aşa fel ca ele să fie înlăturate cât mai curînd. În acestă vedem obligaţia fiecărui partid, a fiecărui comunist care poartă atît de la interesele naţionale, cit şi de la interesele generale ale socialismului. Vom face totul pentru a contribui la lichidarea cit mai rapidă a divergenţelor şi deosebirilor de păreri dintre ţările socialiste şi partidele comuniste. (Aplauze, urale.)

Cu prietenii noştri din ţările socialiste, cu muncitorii, cu ţărănimii, cu intelectualii dorim să facem schimburi de păreri asupra problemelor construcţiei socialiste, asupra problemelor dezvoltării industriei, agriculturii, ştiinţei, să colaborăm strîns, să cooperăm cu noi în această cale putem asigura progresul rapid al fiecărui ţări socialiste. Dorim însă ca aceste schimburi, ca această colaborare să se realizeze pe baza principiilor marxist-leniniste care sînt insuficientă şi să unească în muncă şi luptă fiecare naţiune socialistă. Sîntem încredinţaţi că numai pe această cale vom asigura triumful rapid al socialismului şi comunismului în lume. (Aplauze, urale.)

În acelaşi timp, existînd în lume încă multe state cu atît orînduire socială, este necesar să acţionăm pentru dezvoltarea relaţiilor de colaborare economică, politică, tehnico-ştiinţifică, cu toate popoarele. Considerăm că extinderea relaţiilor de colaborare multilaterală cu celelalte popoare este o îndatorire de seamă a fiecărui ţări socialiste, a fiecărui popor constructor al socialismului. Pe această cale asigurăm atît pătrunderea la diviziunea internaţională a muncii, cit şi schimbul de valori materiale şi spirituale ale lumii, cit şi schimbul tuturor eforturilor populare pentru apărarea păcii, pentru realizarea unei noi orînduirii. Si în viitor ţara noastră va face totul pentru dezvoltarea relaţiilor sale cu celelalte state. Stim, tovarăşi, că demnitatea politică este de pace, politică de pace, de colaborare, datorită faptului că la baza relaţiilor cu toate statele, noi am pus şi punem principiile de acţiune egalităţii în drepturi, independenţei şi suveranităţii naţionale, neamnestimului în treburile interne. România şi celelalte ţări socialiste sînt multumite de relaţiile noastre cu toate ţările socialiste şi din celelalte ţări, pentru prietenia ce ne-o arată, şi aşteptăm că România va milita şi în continuare, cu toată energia, pentru dezvoltarea prieteniei între popoare, pentru creşterea unei lumi mai de pace, de securitate, de egalitate deplină în drepturi şi de viaţă internaţională. (Aplauze, urale.)

Stim că mai sînt foarte puţine state care să poată demonstra superioritatea, pot asigura pacea. Noi ne-am convins că este posibil să se asigure creşterea condiţiilor pentru înflorirea securităţii în Europa, dar pentru aceasta este necesar ca fiecare stat european să ducă o politică realistă. Este necesar să pornim de la situaţia existentă de la recunoaşterea faptelor, şi nu de la vise. Realitatea impune, mai mult ca orînduire, să facem totul pentru a dezvolta colaborarea şi prietenia între statele europene, pentru excluderea folosirii forţei în rezolvarea problemelor litigioase, pentru instaurarea unor relaţii bazate pe respectarea independenţei şi integrităţii teritoriale a fie-

cărui stat european. Numai astfel se pot crea condiţii pentru securitate în Europa şi din ceea ce cunoaştem noi, năzuindu-ne la această este fierbinte în rîndul tuturor popoarelor europene. Vom milita în continuare pentru netezirea căilor spre securitatea europeană care să asigure dezvoltarea liberă, independentă a fiecărui naţiuni. (Aplauze puternice, prelungite.)

Desigur, sînt încă multe probleme de rezolvat, dar problemele se pot rezolva numai şi numai pe calea discuţiilor, a tratativelor directe între oamenii răspunzători din fiecare ţară. Trebuie să facem în aşa fel încît să fie scoasă în afara legii folosirea forţei în rezolvarea problemelor dintre state. Fiecare stat, atît din Europa, cit şi de pe alte continente, trebuie să înţeleagă că numai respectînd independenţa celorlalte state îşi respectă propria independenţă. Ceea ce spunea Marx şi Lenin că un popor nu poate fi liber dacă asupreşte alt popor este valabil şi în sensul că un popor nu poate fi independent dacă atentează la independenţa altor popoare. (Aplauze, urale puternice.)

Fără îndoială că pentru realizarea securităţii europene e necesar să se poartecă de la realitatea existenţei celor două state germane, de la recunoaşterea lor, de la recunoaşterea Republicii Democratice Germane de către toate statele europene. Trebuie să se poartecă de la recunoaşterea granitelor existente, de la angajamentul clar că nimeni nu va atenta la inviolabilitatea acestor graniţe. Pe această cale putem crea securitatea europeană. Guvernul, poporul român sînt conştienţi de răspunderea ce le revine în muncă şi lupta pentru securitatea europeană şi nu vor precupeţi nici un efort în această direcţie. Sîntem convînşi că dacă toate forţele luptătoare de pace din Europa vor acţiona unite, vom putea înlăunţa securitatea europeană. (Aplauze.)

Sînt şi alte probleme grele de soluţionat. Este războiul din Vietnam. Este necesar ca Statele Unite să pună odată capăt bombardamentelor asupra R.D. Vietnam — stat liber şi independent — să creeze condiţiile pentru a se putea obţine rezultate pozitive în tratativele de la Paris, să lase poporul vietnamez să-şi hotărască singur destinele sale. Noi avem convingerea că poporul vietnamez va şti să păsească ferm pe calea progresului şi păcii: li urăm succes deplin în lupta sa eroică pentru pace, pentru independenţa naţională, pentru socialism. (Aplauze, urale.)

Sînt probleme ce se cer rezolvate în Orientul Apropiat. Este adevărat, sînt chestiuni complicate, dar ele pot şi trebuie să fie soluţionate pe calea tratativelor, a discuţiilor, nu prin recurgere la forţa armelor care nu aduce nimic bun. Este necesar să se înţeleagă că trebuie retrase trupele de pe teritoriile ocupate. Israelul trebuie să înţeleagă că ocupaţia teritorială nu-i va înţări securitatea, dimpotrivă, aceasta va constitui permanent un pericol pentru securitatea şi independenţa sa. Trebuie să se găsească căi pentru rezolvarea problemelor pornindu-se de la interesele securităţii şi independenţei fiecărui stat din Orientul Apropiat. Sîntem convînşi că dacă se va da dovadă de înţelegerre, de raţiune se vor găsi soluţii. Ne exprimăm speranţa şi dorinţa sinceră de a se apunge la o rezolvare paşnică cit mai rapidă în această zonă a lumii. (Vii aplauze.)

Am reafirmat aceste poziţii ale noastre aici, la sărbătorirea „Zilei recoltii”, tovarăşi, pentru că judecînd lucrurile pe un plan mai larg trebuie să înţelegem că condiţiile pentru construcţia socialistă pot fi asigurate numai dacă există pace, relaţii bune de colaborare între ţările socialiste, între toate popoarele lumii. Vorbînd despre preocupările noastre întemeiate pe puterea să nu privim situaţia generală existentă în lume. Vorbind de sărbătorirea unei recolte bune în România, noi putem să ne gîndim la pregătirea zilei de mîine, a unei recolte generale îmbelşugate — recolta progresului şi păcii în lume. (Aplauze, urale.)

Clădindu-ne la ziua de mîine, gândim o sărbătoare care să e legată de toamnă, preafestă societatea ce nu va cunoaşte toamnă, ci o continuă primăvară — societatea comunistă pe pămîntul României. Pentru această mare sărbătoare a recoltei comuniste, să unim toate eforturile, să facem totul pentru înlăunţarea programului de dezvoltare economică, socială, intelectuală a României, elaborat de partid, pentru pace şi progres în întreaga lume. (Aplauze, urale prelungite.)

Daţi-mi voie să vă urez în febreiere să obţineţi noi şi noi succese în activitatea dumneavoastră, să nu precupeţiţi nici un efort pentru a smulge ogoarelor patriei recolte tot mai bogate. Pe această cale veţi aduce fiecare dintre dumneavoastră, toţi cooperativii, întreaga agricultură socialistă, o contribuţie tot mai mare la înflorirea patriei.

Vă doresc sănătate şi fericire la toţi. (Aplauze şi urale entuziaste, îndelungi.)

(Urmare din pag. 1)

sofia, tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, cu soţia, Gheorghe Apostol, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, cu soţia, Virgil Trofin, cu soţia, Ilie Verdeţ, cu soţia, membri şi membri supleanţi ai Comitetului Executiv şi secretari ai C.C. al P.C.R.

Într-o veritabilă arhitectură ţărănească, la intrarea în piaţă a fost construit un impresionant portal al recoltei. În centru, pe un uriaş panou, comul belşugului se revărsa generos. În calea înalţilor oaspeţi se aşterne covor de ghirlandă în maiestosa pătrundere în „oraşul belşugului”. Mii şi mii de bucurişeni, de ţărani cooperatori din satele învecinate Capitalei, îmbrăcaţi în pitoreşti costume naţionale, s-au adunat lîngă această poartă — simbol al înfrîntii dintre făurarii pînii şi făurarii uneltelor, cu toţii constructori ai societăţii noastre prospere — precum şi pe tot drumul parcurs de oaspeţi.

Înălţi oaspeţi sînt întîmpinaţi de tovarăşii Vasile Vilcu — preşedintele Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, Dumitru Popa — prim secretar al Comitetului Municipal Bucureşti al P.C.R., primar general al Capitalei, Gheorghe Necula — prim secretar al Comitetului Judeţean Ilfov al P.C.R., preşedintele consiliului popular judeţean, vicepreşedinţi ai U.N.C.A.P., ai Consiliului Superior al Agriculturii, Fete şi flăcăi, îmbrăcaţi în frumoase costume ale portului popular, reprezentînd cele 39 de judeţe ale ţării, cu braţele încărcate de coşuri cu fructe şi ciorchini de struguri, ies în întîmpinare în pasul vioi al jocului românesc. Din rîndul lor se desprinde, în chip de vornic al satului, un tînar ce adresează urarea:

Sub flamura recoltelor, din zori, / Poporul nostru, plîm-n largă zare, / Vă-ntîmpină, iubii conducători, / Cu daruri strămoşieşti: pînă şi revărsat, / Belşugul toamnei larg s-a revărsat, / Din cornul abundenţei generoase / Şi cîntecele-n fiecare sat / Pluteşte voios pe holde mănoase. / Şi culegînd acum recolta muncii / Poporul românesc e strîns unit — / Clădindu-şi ţara

şi crescîndu-şi pruncul — / În jurul înţeleptului partid!” — iar cooperatorul Nicolae Mihail, din Otopeni, şi un grup de săteni îi îmbrăie pe distincţii oaspeţi, după datină, să guste din pînăa pufoasă, din vinul rubiniu adus în proşti.

— Mai servoşi, mai servoşi, cit sînt gustoase, se aude îndemnuri. — Le-ai gustat? Întreabă, zîmbînd, tovarăşul Ceauşescu. — Ştim că sînt gustoase — se răspunde — pentru că sînt din ograda noastră şi noi le-am pregătuit.

Mulţumînd pentru primirea caldă, tovarăşul Nicolae Ceauşescu

Un tablou al roadelor pămîntului românesc, al belşugului

În vasta hală din Piaţa Obor, sub cupolele de sticlă s-a deschis, într-o competiţie a rezultatelor, expoziţia tîrg de produse agricole din cele trei importante sectoare: cooperativele agricole, întreprinderile agricole de stat şi institutele de cercetări. S-au întîlnit aici struguri şi vinuri din renumitele podgorii de la Valea Cîlugărească, Odoheşti, Pandu, Tîrnave, Drăgăşani, Cotnari şi Murfalat, fructe din roditoarea zonă a Podului Cotmeana, din zonele Dimbovitiei şi Teleajenului, legume din noile bazine ale Bărcănelului, Teleajenului şi Ilfovului, eşantioane din recoltele record de grâu şi porumb ale ţării, de floarea soarelui şi sfeclă de zahăr.

Pe frontonul halei se află o uriaşă frescă reprezentînd bucuria culesului pe care o trăieşte în această zi întreaga ţărănimie. Panouri grafice cu cifre comparative, fotomontaje ilustrează marile preferinţe ale agriculturii noastre socialiste precum şi obiectivele de perspectivă înscrise în planul cincinal. Un panou instalat în sectorul rezervat realizărilor în direcţia mecanizării muncii agricole, înfăţişează condi-

gustă din rodul toamnei româneşti, inaugurînd astfel serbarea recoltei şi bucuria culesului.

În uralele multîmii, conducătorii de partid şi de stat străbat largă alee ce duce spre împătinoarea clădire a halei, străjuită de mari panouri fotografice care înfăţişează succesele agriculturii noastre socialiste, de numeroase standuri. De cîteva ori înalţii oaspeţi sînt oprîţi şi îmbrăţişi să guste din bogatele roade ale recoltei din acest an. O impresiomană piramidă clădită din fructe şi legume marchează, parcă, treptele pe care îşi fac ascensiunea continuă recoltele noastre.

Un tablou al roadelor pămîntului românesc, al belşugului

buţia industriei constructoare de maşini la dotarea agriculturii. Reţin atenţia vizitatorului datele care arată că pînă la sfîrşitul vor lucra 97 000 tractoare — revenînd astfel cite un tractor la 101 hectare teren arabil — zece de mii de combine şi alte utilaje, care asigură mecanizarea aproape completă a principalelor lucrări agricole.

Conducătorii de partid şi de stat se opresc în dreptul standurilor aranjate cu mult gust, se întrefîn cu ţărani cooperatori, cu lucrători din fermele agricole şi cu specialiştii, interesîndu-se de producţiile obţinute, de veniturile realizate de pe urma acestora, despre roadele şi perspectiva cercetărilor în agricultura ţării. Sa face aprecieri pozitive asupra succesorilor, sînt formulate recomandări preţioase.

Vizita în expoziţie începe cu sectorul cercetării ştiinţifice. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu se interesează îndeaproape de eficienţa noilor soiuri româneşti de plante agricole, de posibilităţile folosirii unor soiuri productive realizate în ţară. Un prim popas în faţa standului Institutului de cercetări pentru cereale şi plante

tehnice Fundulea. Secretarul general al partidului priveşte cu atenţie un capitol de floarea-soarelui, pe care semîneţele au crescut cit bobul de fasole.

— E un hibrid creat la noi, dă explicaţii academicianul Irimie Stăucă.

— Dar văd că încă n-a ajuns la maturate, intervine tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

— E un hibrid cu o perioadă de vegetaţie mult mai scurtă decît soiurile cunoscute, permiţînd să fie cultivat în cultură dublă. Acest exemplar este adu dintr-un astfel de cultură.

— Ce producţie asigură?

— În condiţii de irigare, poate asigura o producţie de 3 000—3 500 kg la hectar.

— Lăudabil!

Conducătorii de partid şi de stat le sînt apoi prezentate standurile celorlalte institute de cercetări, a căror activitate poate fi astăzi încadrată într-un bilanţ pozitiv: au creat şi generalizat în producţie peste 100 de noi soiuri şi hibrizi de cereale şi plante tehnice, de pomi fructiferi, viţă de vie şi plante legumicole, mai mult de 150 tipuri de tractoare şi maşini agricole sau fost recomandate industriei, se asigură întregul necesar de semîmînt şi sămînt de fructe.

— Din străinătate am adus un număr mare de hibrizi şi în general, mai multe soiuri de cereale şi plante tehnice, cum se comportă? se interesează tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

— O parte dintre acestea au fost recomandate în cultură, altele le avem încă în cîmpurile de cercetare, răspunde academicianul Irimie Stăucă.

— Să alegem cu grijă, tovarăşi, tot ceea ce este bun şi să generalizăm în folosul producţiei. Totodată, să ne intensificăm eforturile şi să creăm altele şi alte soiuri mai productive.

Oaspeţii sînt conduşi apoi într-un alt sector al expoziţiei, unde sînt expuse produse ale întreprinderilor agricole de stat. Grafice şi panouri mari prezintă sugestiv succesele înregistrate de agricultura noastră de stat. Se raportează conducătorilor noştri că pînă în dimineaţa zilei de 6 octombrie, porumbul a fost recoltat de pe mai bine de 62% din suprafaţa cultivată, că grîul s-a semănat pe circa 380 000 ha.

S-a remarcat apoi faptul că, în ţările continuate a bazei tehnico-materiale, extinderea suprafeţelor irigate, folosirea unor cantităţi mereu mai mari de îngrăşămînt la ha (anul acesta, de pildă, 114 kg substanţă activă la ha) şi, mai ales, munca desfăşurată în noile condiţii de organizare au permis că în 1968, deşi timpul a fost vitreg agriculturii, 80% din fermele cultivatoare au realizat producţii medii de peste 250 kg grâu la hectar, iar la porumb, de pe o sută de mii de hectare s-a obţinut în medie peste 5 000 kg la ha în sistem neirigat. La standul de fructe, tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Ion Gheorghe Maurer, ceilalţi oaspeţi sînt invitaţi să guste din mărul ale cărui calităţi întrec ionatanul — Frumosul de Volneşti. Tovarăşul Ceauşescu remarcă faptul că mere din acest soi n-au fost pe piaţă.

— Da, aveţi dreptate, răspunde Angelo Miculescu, prim-vicepreşedintele al Consiliului Superior al Agriculturii; fiind un soi nou creat, încă nu este extins. În doi-trei ani vom avea însă o producţie de mere din acest soi suficientă pieţii.

Deşi dispun de numai 16% din suprafaţa arabilă a ţării, I.A.S. contribuie anual la alcătuirea fondului central de produse agricole în proporţie de peste 40%. Datele privitoare la producţiile obţinute sînt completate cu imagini ale marilor combinate zootehnice şi complexe de seră, cu imagini ale procesului, în curs de desfăşurare, de specializare a fermelor de stat. Trezind în revăst bogăţia de fructe şi legume, de produse semindustrializate, calitatea acestora, tovarăşii Nicolae Ceauşescu a recomandat ca întreprinderile agricole să depună eforturi susţinute ca astfel de produse să fie puse zilnic la dispoziţia consumatorilor.

Ultimul stand al expoziţiei este rezervat celui mai mare sector al agriculturii noastre socialiste, Cooperativelor Agricole de Producţie. Acest stand redă pregnant profunda revoluţie pe care treceva la marea gospodărie socialistă a dezvoltarea în viaţa satului, în asigurarea condiţiilor pentru un progres rapid în agricultură. Alături de produse agricole este expusă o variată gamă de obiecte realizate în sectoarele anexe ale C.A.P., prin folosirea unor resurse locale.

Sectoarele anexe, remarcă tovarăşul Vasile Vilcu, aduc anul cooperativelor agricole un venit de aproape un miliard lei, adică circa 8 la sută din totalul veniturilor.

Tovarăşii Ion Gheorghe Maurer recomandă să se creeze aceste sectoare anexe în toate cooperativele agricole întrucît se asigură o mai raţională folosire a forţei de muncă şi o valorificare superioară a condiţiilor naturale şi economice oferite.

Oprindu-se în faţa machetei depozitului pentru legume şi fructe Bistriţa, tovarăşii Nicolae Ceauşescu se interesează de preţurile de investiţie a unor asemenea obiective şi recomandă ca ele să se realizeze la preţuri cit mai economice, să se aibă în vedere o raţională amplasare şi posibilitatea folosirii integrale a spaţiilor create.

Oaspeţii vizitează apoi standurile centrului intercooperatist

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN TARĂ

Mii de cetăţeni din Craiova vor fi prezenţi duminică în Piaţa Centrală, care şi-a lărgit spaţiile cu încă 5 700 mp, pentru a participa la Ziua recoltii. Ei au cizlat bogatele bazine agrologice unde erau expuse roadele pămîntului obţinute în acest an de 130 cooperative agricole de producţie, fermele agricole şi alte unităţi. Imaginea belşugului oferită de produsele agricole a fost întrecută de cea a bătărilor rumeneşti sub ochii asiguraţilor pe cemele special amenajate, de colţul districte cu semnele jocului popular.

De asemenea, la Tg. Jiu, la Tr. Severin, Băleştii şi Calafat, la Slătina, Caracal şi Belg, la Segeara şi Filiaş, la Motru şi Tîceni, la Goros şi Corabia sărbătorirea Zilei recoltii e atrus nase largi de participanţi.

În cursul dimineţii la halele din Piaţa „9 Noiembrie” din Tg. Mureş, a fost deschisă o mare expoziţie la care au fost prezenţi cu produsele lor cooperativii români şi maghiari din peste 30 de C.A.P., muncitorii din I.A.S. din cadrul cooperativei de consum şi din alte sectoare economice. Printre acestea menţionăm pe cooperatori din Bogdăni, care au obţinut pe o suprafaţă de 20 ha irigate o producţie de peste 50 000 kg sfeclă de zahăr la ha şi cooperatori de la Şulăra care au recoltat de pe mari suprafeţe peste 4 000 kg porumb la ha.

Ziua de ieri şi-a reiecat preţutideni, în judeţele Iaşi, Vaslui şi Rotoşani, puterea nemăsurată înscrisă sub simbolul numelui „Ziua recoltii”. A fost mai înfrîntă puterea semnificativei

fiecărei zile de toamnă, de a cuprînda în ea anotimpurile, de a răspunde farmecului floral din primăvară, cu farmecul rodului, de a răspunde parfumului primăvarii, cu farmecul fructelor. Trezind print-un număr mare de sute prin care se demonstra cu prisosinţă împlinirea dorinţei omului de a munci, făcînd o incursiune în sufletul colectiv al ţărănilor, oricine şi-ar fi putut da seama că eforturile unui întreg an s-au recădat în zilele acestei toamne într-un oaspeţit iugure de mire, asigurîndu-le viaţa viitorului.

Da, mîncîm spus celorlalte concenţionale care e redat pe harta Jalei Podului Moldovei, a acest bătîrii prindur pe care uitul puterii îl urcă o dată cu locuitorii lui, spre soare, ar trei în schimbare. Pînă la decanul vînturilor. Smaşurii vegetale, cerzi, salăi, răpi, galbene, pure, înălţate nu numai în timpul acestui zile de mare lucrare în pieşile ochii cetăţi de sat sau Moldovei, ca şi în expoziţie amănunţate în fiecare centru social rural acoperînd culoarea pietrei ori a lăbului născut din piatră cu culori nepieritoare asemenea celor de la Voroneţ. Iată galbenul auris al grîului bogat în ciuda secetei de astă vară, prezent în cantităţi de 2 000 şi peste 2 000 de kg la hectar, la Brăneşti, Răchiteni şi Grozeşti, şi iată-l şi pe cel de portocală al porumbului în cantităţi de 3 şi peste 3 tone la hectar, prezent la Bivolari, Goldeşti şi Prisecani. În alte părţi, la Comana, Stroieşti şi Dumeşti, chihlimbariul strugurilor se măsoară în calorii de 6 000 kg la hectar. Verdele lundarnelor, de la Victoria, Bivo-

lari şi Prisecani s-au măsurat şi ele în cantităţi de 60 000 de kg la hectar şi-s gata să procure albul natural al lapteului ce se aşteaptă din zecile de ferme care înfînteză pe tîna bătîrului Podii Moldovenesc.

În fiecare comună şi oraş al judeţului Prahova au fost organizate estrade pe care peste 3 000 de artiştii amatori au prezentat minunate programe artistice. La Ploieşti, în incinta halei centrale a fost organizată expoziţia de produse agricole a unităţilor din judeţ.

La sărbătoarea recoltei, toamna cilceană a coborît de pe dealuri în strai bogate de rod, în lunca Oltului lîngă Rîmnic. Pe sus stresaşa porţi ţărăneşti, sculptată măiestrit în lemn dur de stejar, a intrat în satul cu căsuţe joase şi ospitaliere rodul bogat al acestui pînă. În cursul acestui an a fost obţinută o producţie mult mai bună de struguri la hectar. Pe anumite parcele s-au culte 13 000 kg la hectar, iar calitatea cîmîrilor a fost competent certificată la recentul concurs internaţional al vinurilor. Din cele 10 probe prezentate în concurs, 8 au fost medaliat cu aur şi două cu argint.

Alături de împărăţia lui Bachus şi-au găsit un loc bine meritat poamele, legumele din grădinile de zarzavat, produsele animale şi obiecte de artă populară, reprezentînd ograda ţărănească, obiceiurile specifice judeţului etc.

ZIUA RECOLTEI

(Urmare din pag. a II-a)

Obor amenajate pe platou, in care numeroase cooperative a-

griocile din tară au expus spre vizuare roadele cele mai frumoase din grădini de legume, din vii și livezi.

Marea adunare populară din Piața Obor

După ce au trecut mai bine de o oră și jumătate în expoziția organizată, vizitând sectoarele orașului bogăției, conducătorii de partid și de stat au participat la o entuziastă adunare populară consacrată sărbătorii „Zilei Recoltei”.

peste 1050 hectare, o producție medie de 4039 kg grâu. În februarie, țărani cooperatori de aici cuceresc pentru a doua oară consecutiv titlul de cooperativă agricolă fruntașă pe țară la cultura grâului.

Pe LOCUL II se clasează COOPERATIVA AGRICOLĂ DE PRODUCȚIE GRINDU — JUDEȚUL IALOMIȚA, care pe 720 de hectare cultivate cu grâu a obținut o producție medie de 3830 kg la hectar.

„Ziua Recoltei” din acest an se sărbătorește pe fundul mărețelor înfăptuiri care au loc în toate sectoarele vieții noastre economice și sociale, în ambianța proprie unui popor care își privește cu încredere viitorul său luminos.

PREMIUL III a fost acordat cooperativei agricole de producție „Partizanii păcii” din comuna Grivita, județul Ialomița, pentru realizarea unei producții medii de 3748 kg la hectar pe o suprafață de 85 hectare.

Relevând însemnătatea dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, ajutorul acordat țăranilor de către muncitorii din industrie, din celelalte ramuri ale economiei, vorbitorii a spus în continuare: „Marea sărbătoare a recoltei constituie totodată, o manifestare a alianței și prieteniei frățesti ce leagă clasa muncitoare și țărănimea cooperatizată, simbolizează coeziunea de granit a întregului popor român, unitatea sa de nezdruccinat în jurul partidului și guvernului. Ea constituie, totodată, manifestarea adesei deplină a țărânilor — alături de întregul popor — față de politica internă și externă promovată cu consecvență de Partidul Comunist Român și de guvernul țării, pentru prosperitatea patriei și bunăstarea oamenilor muncii, pentru ca România Socialistă să se afirme tot mai puternic, suveran, liberă și independentă în rindul popoarelor lumii”.

A luat cuvântul Marcel Dobre, președintele cooperativei agricole de producție Gîrbova, județul Ilfov, Alexandru Cocosilă, directorul I.A.S. Borănești, Constantin Nicolae, muncitor la Uzinele „Semănătoarea”, care s-au referit pe larg la succesele obținute, sub conducerea partidului, în agricultură, subliniind importanța alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare în înfăptuirea pe mai departe a sarcinilor deosebite ce revin agriculturii din documentele conducătorului partidului și statului nostru. A vorbit, de asemenea, inginerul Vasile Marinescu de la cooperativa agricolă din Cobadin, care a mulțumit pentru înalta apreciere acordată de partid și de stat rezultatelor obținute la cultura grâului în unitatea unde lucrează, fapt ce a condus la decernarea pentru a doua oară consecutiv, a steagului de frunză pe țară.

Primit cu puternice aplauze și urale, în cuvântul tovarășul NICOLAE CAEȘESCU. Ex-punerea secretarului general al C.C. al P.C.R. este subliniată în repetate rânduri cu puternice ovatii. Atîngînd la sîrta într-o atmosferă de vie însușire, Răsună urale pentru Partidul Comunist Român și Comitetul său Central, pentru conducerea de partid și de stat. Minute în sir multimea scandează cuvintele „P.C.R. — „CEAȘESCU”.

„Inalții oaspeți răspund cu bună încredere și simpatie la felicitările și urările, în primul rînd, faptului că barele celor două porți de lingă podul Grant au fost decornate de ei cu pînă de lup, cu urtoari și cu cimbru. Dacă-i pe asta, atunci este cazul să-i descolte și de decorn și lui Neagu (ieri: autorul singurului gol al porții) pentru rugbi.”

Un emoționant crîmpei de toamnă în sat

Inconjurat de mulțimea de cetățeni, conducătorii de partid și de stat străbat aleile din spațiul rezervat instalațiilor de distracție. Se face un scurt popas la mustăria intercooperatistă Ilfov. În curtea miniaturistă se desfășoară un atrăgător program artistic simbolizînd toamna — anodimul nunților, al bucurilor sărbătorite într-un sat. Peste 200 de dansatori și cei mai recunoscuți rapsozi din județul Ilfov prezintă un spectacol muzical-coregrafic, specific locurilor ce și-au trimis aici „ambasadorii” dansului și cîntecului popular.

conducătorii de partid și de stat s-au prins în largile și frumoasele hore populare, au primit în dar tradiționale stergare cusute cu amieci și marame din borangic. La despărțire, conducătorii de partid și de stat, luîndu-și rămas bun de la gazde, au mulțumit pentru ospitalitatea înfinită la tot pasul, felicitîndu-i pentru felul în care au organizat reușita sărbătoare a recoltei.

Prin întreaga sa desfășurare, festivitatea prilejuiește de „Ziua Recoltei” la Halele Obor, ca și în întreaga țară, a fost o emoționantă manifestare populară, o expresie grațioasă a unității dintre partid și popor, un moment puternic de angajare pentru realizarea unor viitoare succese, spre prosperitatea poporului român, a patriei socialiste.

Cartea de vizită era falsă...

(Post-festum la „Sărbătoarea bobocilor”)

Teza reunirii banale — în adli imense, supraaglomerate și suprîncălzite. Fiecare ar fi fost ca aceste sărbători studențești să fie organizate în cadrul facultăților și nu al institutelor. Proaspeții studenți ar fi putut astfel să-și cunoască colegii din anii mari, profesorii, ar fi avut prilejul să intre în atmosfera cultural-artistică din facultățile lor. Dar asta, în aceste „conglomerate” — mai ales de la Universitate și de la Politehnică — cuprinzînd studenți din toate facultățile, care nu se cunoșteau între ei, sărbătorii nu au putut fi decoperite și, ca atare, s-au așezat neglijenți cu desăvîrșire.

A fost o „carte de vizită” falsă. „Balurile bobocilor” de sărbătoare seară nu semnau de loc cu frumoasele și romanticele sărbători la care facultățile bucureștene și-au invitat de atîtea ori studenții. Credem că de vină este timpul foarte scurt care a trecut de la deschiderea anului universitar. Ar fi, de aceea, onorabil pentru organizațiile de tineret din instituțiile de învățămînt superior din Capitală, să considere că, în fapt, „Sărbătoarea bobocilor” n-a avut loc. Ceea ce ar însemna să organizeze de acum înainte.

Bălcescu în 1851. În biblioteca muzeului sînt aproximativ 5000 de volume de și despre Bălcescu, multe fiind donații Bibliotecii Academiei și circa 1000 de manuscrise în cea mai mare parte corespondențe de familie (descendenți apropiați). Pe lângă bogăția informativă și strădania organizatorilor, relevăm buna inițiativă de a evita fotocopiile prin prezenta relevantă a fascimilor. Inaugurarea Muzeului memorial „N. Bălcescu” este un mare act de cultură și de prețuire a unei personalități de prim rang a istoriei neamului nostru.

Muzeul „NICOLAE BĂLCESCU”

Nicolae Mavros, publicînd în Magazinul Istoric pentru Dacla și Propaganda Trisavoie și acte pe care le-a descoperit cu acest prilej. O cărtorie veche dintr-o pruină din Europa în vederea strîngerii materialului necesar pentru lucrarea „Istoria românilor”.

sub Mihai Vodă Viteazul. Evenimentele din 1848 îl găsesc pe marele istoric în primele rînduri ale revoluționarilor, fiind o pilă de nemuritoare de devotament împins pînă la jertfa supremă. Drumul revoluționar al patrioțului este bogat ilustrat. O prețioasă achiziție a Muzeului este și un original, portret pe care pictorul Tatarăscu îl face lui

După vizitarea muzeului a avut loc o adunare festivă, la care au asistat mii de săteni din comuna Nicolae Bălcescu și din satele învecinate. Cu acest prilej au luat cuvîntul Vasile Roman, președintele comitetului județean pentru cultură și artă, Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, profesorul Marin Mazilu, directorul Liceului din Horezu, și Radu Bouraeanu, membru al conducerei Uniunii Scriitorilor. El au relevat figura proeminentă a lui Bălcescu, revoluționar consecvent care și-a consacrat întreaga viață idealului de libertate și independență al poporului român.

Festivitatea s-a încheiat cu un program artistic susținut de formații vilcene.

La festivitatea au participat reprezentanți ai Uniunii Scriitorilor, ai editorilor, redactorilor și ai publicațiilor literare, reprezentanți ai presei de tineret. În numele celor premiați a mulțumit Ana Blandiana. Au vorbit, de asemenea, Ioanichie Oltăneanu și Demostene Botez, din partea Uniunii Scriitorilor. Cei premiați au fost felicitați de tovarășul Ion Iliescu, care le-a urat succes în activitatea creatoare, în ridicarea măiestriei lor artistice.

Festivitatea decernării premiilor U.T.C. pentru literatură

După cum s-a mai anunțat, au fost acordate următoarele premii:

Poezie: „Căciului vulnerabil” (E.P.L. 1966) de Ana Blandiana; „46 poezii de dragoste” (E.T. 1967) de Gheorghe Tomozei; „Poeme” (în limba maghiară), (E.T. 1967) de Szilagh Domokos; „Cînd stau înaintea ta” (în limba germană), (E.T. 1966) de Hans Schuler.

Proză: „Convinsed despre Ionescu” (E.P.L. 1966) de George Bălăiță; „Zbor jos” (E.P.L. 1967) de Nicolae Velea.

Reportaj: „Focuri în junglă” (E.P. 1967) de Ilie Purcaru. Premiile au fost înmînate de tovarășul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului.

AGENDA TELEGRAMĂ

Cu prilejul celei de-a XIX-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane, tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, și Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, au trimis tovarășilor Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, președintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane, Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane, prof. dr. Johannes Diekmann, președintele Camerei Populare a Republicii Democratice Germane, și prof. dr. Erich Correns, președintele Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democratice, o telegramă de felicitări în care se spune, printre altele:

„Poporul român se bucură sincer de succesele remarcabile obținute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană în dezvoltarea industriei și agriculturii, științei și culturii, în ridicarea nivelului lor de trai, în opera de edificare a socialismului în primul stat german al muncitorilor și țăranilor.”

În telegramă se exprimă convingerea că relațiile prietenoase de colaborare multilaterale dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Unit din Germania, dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, întemiate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului socialist, vor cunoaște o dezvoltare continuă, în interesul popoarelor noastre, al unității țărilor socialiste și mișcării comuniste internaționale, unirii tuturor forțelor anti-imperialiste, al cauzei socialismului și păcii în lume.”

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes items like 'Teleimprimator', 'Actualitatea industrială', 'Actualitatea culturală', etc.

GURA DE OXIGEN

Trezit din pumnii, Rapidul și-a înfipit colții în cascaval; după Dinamo București a învinsoșit și pe F. C. Argeș. Răducanu, care se credea de nelocuit s-a retras la Capșa (l-am văzut cu ochii mei) și instalat pe fotoliul în care odinioară medita poetul Ion Barbu sau profesorul Tudor Vianu, bae onoiac și suferea din greu dimpreună cu două brunete admiratoare. Dacă o va pune toată luna asta, pariez 1000 contra 100 că o să-l văd glîndind într-o jumătate de ghindă putredă.

Fănuș Neagu că mingea șutată de el continuă de cele mai multe ori să se julească nasul sau să se spargă capul. Jucătorii cei mai în formă ai Rapidului sînt acum mijlocușul Dumitru, care l-a anihilat pe Dobrin fără să-l rupă picioarele și fundușul Ștefan. Înaintarea duce la moară, dar nu macină. Îi lipsește încă Rapidului atacantul central care și-a fice așteptat la ieșirea după meci cu un coș plin cu crizanteme japoneze. Neagu nu este în nici un caz Capellini (ca și nici Capellini nu mai e Capellini), iar Petreanu a fost mutat din centru pe aripă și parcă tot li vine să iasă afară din teren și să întrebe: nene cit e cealul? Este timpul ca federația să-și calce odată pe inimă și să-i deie drept de joc la Rapid lui Cornel Pavlovici. Oare avem atât de mulți atacanți de mare talent, ca să ne permitem să-l trimem pe toșă pe Pavlovici?! Argeșul — o mare decepție. Toți elevii lui Bălăneșcu fug împiedicați ca la trecerea Topologului.

Da, cea mai decolorată echipă în acest moment, ne pare a fi Steaua. Intrarea de la Trnavă, unde a jucat lantabil echipea lui Covaci, a căzut ieri în fața Crișului. Central atacant Voines este în totală eclipsă de formă. Nici nu-l mai poți privi altfel decît print-o bucată de gem afumat. Acest bălat, drag peste poate lui Angelo Niculescu, menținut în lot în pofida tuturor criticilor ce i-au fost aduse, a ratat 6 situații de gol pe care le-ar fi fructificat și un par din

rugbi. Acesta pentru că sezonul se împodărește cu înflinirile internaționale. Pentru a cunoaște unele a-mănunte în acest sens l-am rugat pe antrenorul principal al reprezentativii de rugbi a României, AL. TEOFILOVICI, să ne prezinte calendarul internațional și rugbiuții pe care-i are în vedere pentru selecție.

— Echipa României se va înflinți la 27 octombrie în cadrul „Cupei națunilor” cu echipa Cehoslovaciei — ne spune interlocutorul — iar la 1 decembrie la București, în cadrul celeilalte competiții cu Franța. Un amănunt demn de luat în seamă e acela că selecționata B a României va înflinți echipa simillară a Poloniei în deschiderea meciului România — Franța. În perioada 29 octombrie — 6 noiembrie campionii Italiei, echipa Parma, va întreprinde în țara noastră un turneu cu care prilej va înflinți selecționata A, B și de juniori. Avînd în vedere în procesul de selecție forma jucătorilor lotul reprezentativ se conturează astfel: DINU, STOICA, BACIU, O. NUTIU, IORGULESCU, TU. TIANU, VELUDA SER. VAN, ANASTASIU, DEMIAN, RĂSCANU, CIOBĂNEL, BĂLTĂREȚU, FLORESCU, TIBULEAC, IRIMESCU, DRAGOMIRESCU, WUSEK, IONESCU RADU, SUCIU, CORAVU, DURBAC, DAICIULESCU.

— În etapa de ieri s-au înregistrat următoarele rezultate: în Capitală pe „Stadionul tineretului”, Dinamo a învins Știința-Petroșeni cu scorul de 11-0 după un joc presărat cu durități. În „Parcul copilului” Steaua a întrecut pe Agro-nomia Cluj cu 37-11 după un joc pîdcut, iar „Grivița Rosie” a dispus de ambițioasa și nervoasa „Rulmentul-Bivlad cu 25-9.

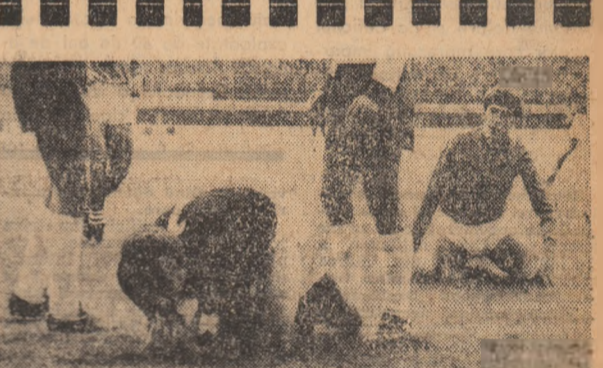
— În țară: Farul — Progresul 11-0, Universitatea Timișoara — Constructorul 11-3.

Toamna este, pentru rugbi, anotimpul scoțierilor încheiate. Aceasta pentru că sezonul se împodărește cu înflinirile internaționale. Pentru a cunoaște unele a-mănunte în acest sens l-am rugat pe antrenorul principal al reprezentativii de rugbi a României, AL. TEOFILOVICI, să ne prezinte calendarul internațional și rugbiuții pe care-i are în vedere pentru selecție.

— Echipa României se va înflinți la 27 octombrie în cadrul „Cupei națunilor” cu echipa Cehoslovaciei — ne spune interlocutorul — iar la 1 decembrie la București, în cadrul celeilalte competiții cu Franța. Un amănunt demn de luat în seamă e acela că selecționata B a României va înflinți echipa simillară a Poloniei în deschiderea meciului România — Franța. În perioada 29 octombrie — 6 noiembrie campionii Italiei, echipa Parma, va întreprinde în țara noastră un turneu cu care prilej va înflinți selecționata A, B și de juniori. Avînd în vedere în procesul de selecție forma jucătorilor lotul reprezentativ se conturează astfel: DINU, STOICA, BACIU, O. NUTIU, IORGULESCU, TU. TIANU, VELUDA SER. VAN, ANASTASIU, DEMIAN, RĂSCANU, CIOBĂNEL, BĂLTĂREȚU, FLORESCU, TIBULEAC, IRIMESCU, DRAGOMIRESCU, WUSEK, IONESCU RADU, SUCIU, CORAVU, DURBAC, DAICIULESCU.

— În țară: Farul — Progresul 11-0, Universitatea Timișoara — Constructorul 11-3.

— În țară: Farul — Progresul 11-0, Universitatea Timișoara — Constructorul 11-3.

Niculescu, portarul piteștenilor, într-una din numeroasele „solicități” din timpul partidei cu Rapid. Foto: C. CONSTANTIN

Table with 2 columns: Team Name and Score. Includes teams like 'U.T.A.', 'U. Craiova', 'Din. Buc.', 'Steaua', etc.

De ce nu vin spectatorii la meciurile de baschet?

Deși ar fi să ierarhizăm sporturile după criteriul spectacolului pe care-l oferă, desigur că baschetul ar figura în primele cinci. Și totuși, în acest început de campionat, meciurile de baschet sînt „copilul vitreg” al spectatorilor bucureșteni. Sala Floreasca era ieri, goală, cu toate că partidele programate erau susținute de echipe bine cunoscute atât pentru valoarea lor cît și pentru momentele de frumoașă dispută sportiv pe care le creează: Dinamo, Rapid, Politehnica Cluj, Politehnica Galați.

Interesul din ce în ce mai scăzut pentru înflinirile baschetbalistice este vizibil în ultima vreme. Cîteva cauze reies chiar din înflinirile programate ieri care, cu excepția meciului dintre I.E.F.S. și Politehnica Galați au fost lente, lipsite de dinamism, parcă fiecare echipă știa dinainte rezultatul final. L-am rugat pe prof. GRIGORE COS-

Ultimul meci programat ieri între I.E.F.S. și Politehnica Galați a compensat printr-un deosebit consum de energie și dinamism, monotonia celorlalte divizii. Gălitenii s-au bătut cu în-căpătînire, dar și cu talent demonstrînd o bună pregătire tehnică, cu studenții din București. Scorul a reflectat (50-56) îndee-aproape tensiunea jocului, echilibrul de forțe. Și cea mai evidentă impresie este aceea a unui baschet jucat cu pasiune, interes, cu o dorință reală nu atât de a învinge ci de a oferi un spectacol sportiv de calitate. Dar un singur meci e prea puțin.

G. BĂDULESCU

